

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקנ"ג

ערב שבת קודש פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושתיים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"י שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" דניאל שניאור זלמן שיחי'
לרגל יום הולדתו הרביעי, ש"פ פ' נצבים, כ"ח אלול,
ה' תהא שנת עשירות וברכות

ולזכות אחותו

החיילת ב"צבאות השם" נועה תחי'

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' נתנאל אליהו וזוגתו מרת שרה רבקה שיחיו

אבוקסיס

* * *

לעילוי נשמת

מרת מזל ב"ר יוסף שרם ע"ה ויינשטיין

נפטרה ביום ער"ה, כ"ט אלול ה'תשמ"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנה

ר' יצחק וזוגתו מרת אילנה

ומשפחתם שיחיו ויינשטיין

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב זיל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולעני ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר וזוג מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולעני ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעני יוסף ב"ר ארי' ע"ה
ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

דבר מלכות

3

"זירם קרן משיחו" - שיחגלה שהוא משיח / משיחת ו' חשרי החשכ'ז

זמן הגאולה

8

"הכתיב גאולה לעצמו" / פרשת השבוע באור הגאולה

נסיעה לרבי - מדור מיוחד

10

חייב אדם להקביל פני רבו ברגל / שיחות ואניק אודות נסיעתו של חסיד לרבי לחודש החגים

כתב יד קודש

14

שבת מברכין - למעלה - מתשרי / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ נצו"י היחש"מ

הקונטרס השבועי מוקדש לעילוי נשמת
 הרה"ת אפרים יונה בן הרה"ת אורי אהרן יואל ז"ל זיסק
 שנלב"ע ביום שני ב' אלול ה'תשע"ב
 וזכה להיות מראשי התומכים בהדפסת הקונטרס "יחי המלך" למעלה מעשר שנים
 ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שיקיים תיכף ומיד היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בהתגלות
 כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיני בשר, בגאולה האמיתית והשלימה, "נאו"!

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
 לזכות הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל
 וזוג' בת"ה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 וילדיהם: עדן שרה ושהם מדרכי שיחיו ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי
 ולזכות האשה רייזל פרומה בת חי רחל שתחי
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי ולזכות חי רחל בת שפרנצא שתחי
 ולזכות צבי בן חי רחל שי

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
 דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

אורי אהרן יואל ז"ל זיסק
 שנלב"ע ביום שני ב' אלול ה'תשע"ב
 וזכה להיות מראשי התומכים בהדפסת הקונטרס "יחי המלך" למעלה מעשר שנים
 ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שיקיים תיכף ומיד היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בהתגלות
 כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיני בשר, בגאולה האמיתית והשלימה, "נאו"!

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
 לזכות הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל
 וזוג' בת"ה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 וילדיהם: עדן שרה ושהם מדרכי שיחיו ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי
 ולזכות האשה רייזל פרומה בת חי רחל שתחי
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי ולזכות חי רחל בת שפרנצא שתחי
 ולזכות צבי בן חי רחל שי

יחי המלך

שבת מברכין - למעלה - מתשרי

בקשר עם שבת זו, הבאנו צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ נצבים-וילך ה'תשט"ו (נדפס בלקו"ש ח"ב ע' 395 ואילך)

להלן הקטע כפי שנדפס בלקו"ש שם (הכתי"ק בא בהדגשה):

די עבודה פון אלול איז דאך א הכנה אויף תשרי. אין חודש אלול דארף מען מתקן זיין די מעשים פון פארגאנגענעם יאָר און פועל'ן ביי זיך - אחת שאלתי, ער זאָל אַרויסגיין פון אַלע זיינע ענינים פרטיים. און דורך דעם אחת שאלתי פון חודש אלול ווערט דערנאָך די המשכה חדשה פון חודש תשרי, **לך לבדך ואין לזרים אתך**, א שנה טובה ומתוקה בכל המצטרך לו.

און דאָס איז דער טעם, וואָס אין דעם וואָרט אלול ווערן נרמז אַלע דריי קוים פון תורה עבודה וגמילות חסדים.

אלול - ראשי תיבות אנה לידו ושמתי לך, וואָס דאָס גייט אויף דעם קו התורה, וואָרעם תורה איז אַ מקלט פון יצר הרע, כמאמר רז"ל.

אלול - ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי, וואָס דאָס איז דער קו העבודה, תפלה.

אלול - ראשי תיבות איש לרעהו ומתנות לאביונים, וואָס דאָס איז דער קו פון גמילות חסדים.

א יסוד און אַ הקדמה צו די אַלע קוים איז די עבודה פון תשובה וואָס איז מרומז אין ראשי תיבות פון אלול - (ומל ה' אלקיך) את לבבך ואת לבב (זרעך), וואָס דאָס איז דער יסוד צו אַלע קוים. ועל דרך מודה אני לפניך וואָס מען זאָגט אין אָנהויב פון עבודת היום, וואָס ער קערט זיך צום אויבערשטן, און דאָס דערלאַנגט אין לפניך, דלא אתרמיז בשום אות וקוץ, וואָס דאָס איז אַ הקדמה לכל הקוים.

און דורך דער עבודה פון אלול קומט מען צו צו דער גאולה, וואָס איז נרמז אין די ראשי תיבות להוי' ויאמרו לאמר אשירה, ראשי תיבות אלול.

דאָס אַלץ איז די כללות העבודה פון חודש אלול - **די הכנה צו תשרי** און דער עיקר פון דעם איז בשבת וואָס פאַר תשרי וואָס מיני' מתברכין כולי יומין פון דער וואָך - ויום ראש השנה בכלל, **שבת מברכין - למעלה - פון תשרי**.

השי"ת זאָל העלפן, מען זאָל אַריין אין דעם נייעם יאָר בשמחה, און מען זאָל האָבן אַ שנה טובה ומתוקה בכל המצטרך.

בסוף הצילום כתב כ"ק אד"ש מה"מ לעורכים: **לציין שבליקוט פ' שופטים - בארוכה עד"ז**.

"וירם קרן משיחו" - שיתגלה שהוא משיח

הפסוק "ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו" בא בהמשך להוי' יחתו מריביו, ונמצא, ש"מריביו" של הקב"ה הם "מריביו" של מלכא משיחא!
 ● הלשון "יכוף" פירושו להכריח, ומכך ראי' שיהיו כאלו אשר ילחמו איתו, עד שאח"כ ממשיך הרמב"ם - "וילחם מלחמות ה'": אותו יהודי "הוגה בתורה ועוסק במצוות" - ינהל מלחמות! ● "ויתן עז למלכו" זהו הענין ד"ילחם מלחמת ה'" וינצח, שהמוציא ומוליך במלחמה הוא מעיקרי עיני המלך, ורק אח"כ יתחיל ה"וירם קרן משיחו" - שיתגלה שהוא המשיח ● משיחת ו' תשרי ה'תשכ"ז* - בלתי מוגה תרגום חפשי ללה"ק - בעריכת מערכת "יחי המלך", ע"פ סרט ההקלטה

א. ביום א' דראש השנה, בין קריאת התורה לתקיעת שופר קוראים בהפטרה את תפלת חנה.

ב. ביום ג' דראש השנה, בין קריאת התורה לתקיעת שופר, וכלשון שמביא אדמו"ר הזקן (במחזור): "אחר קריאת התורה יכין עצמו לתקוע בשופר כו" [שלכן גם בתפלת חנה מופיע ט' פעמים שם הוי', ע"ד התקיעה

א. ביום א' דראש השנה, בין קריאת התורה לתקיעת שופר קוראים בהפטרה את תפלת חנה.

2 בשופר שצ"ל ט' תקיעות (כמובא בגמ' הראיות לכך מן הכתובים).
 3 התחלת תפלת חנה³ היא: "עלץ לבי בהוי" [שכמדובר לעיל⁴, זהו ענין השמחה באופן של "דע לפני מי אתה עומד"⁵, המגלה ומביא את ב' התנועות ד"גילו" ו"ברעדה"⁶ (כמבואר בלקו"ת⁷ שהעבודה בר"ה צ"ל בתנועה ד"גילו מופיע ט' פעמים שם הוי', ע"ד התקיעה

* לכללות השיחה יש להעיר, שבאותה שנה (תשכ"ז) הייתה מלחמת "ששת הימים", ובקשר אלי' - תחילת ההתעוררות ד"מבצע תפלין" וכי'. וראה שיחת ליל כ"ט אלול ה'תשמ"ב סכ"ז (ועוד): "ידועה שיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו... שבר"ה נהיג הצ"צ "סדרים" בפטרבורג, היינו, שה' מוריד ומעלה מלכים ושרים בנוגע להנהגת המלוכה" כו'. המו"ל.

1) ברכות כט, א. ירושלמי ברכות פ"ד ה"ג. וראה

2) אה"ת להצ"צ דרושים לר"ה ע' א'ש"ז (ספר הליקוטים ערך שופר ע' קעה). וש"נ.
 3) ר"ה לג, ב ואילך.
 4) שמואל-א ב, א.
 5) בתחלת ההתעוררות (שיחו"ק תשכ"ז ח"א ע' 23).
 6) ראה ברכות כח, ב (תפא"י אבות פ"ב מ"ג).
 7) תהלים ב, יא.
 8) תבוא מב, א. נצבים מז, א.

ברעדה"), ומסיימת: "הוי' יחתו מריביו⁸ עליו בשמים ירעם"⁹ וסיומה וחותרמה "וירם קרן משיחו"⁹.

בלקו"ת¹⁰ מתעכב ע"כ אדמו"ר הזקן ומקשה, מה השייכות בין "הוי'" ל"יחתו) מריביו", ומי הם "מריביו" של הוי'? ומביא ע"ז את הזהר¹¹ שאומר שהכוונה היא "מריב וא"ו", היינו שאלו הנלחמים בוא"ו – "יחתו". וכמבואר שם¹² בארוכה: "הוי"ו הוא ששה מדות דז"א שהחסד גובר בהן דבחי' גבורה שבו היא בבחי' לאכלאל שמאלא בימינא כנ"ל והמקטרגים שלמעלה בהיכלות החיצונים המקטרגים על ישראל הם נגד בחי' זו ממש ונק' מריביו . . וע"י התגלות שם הוי' דא"א בז"א עי"ז יחתו מריביו". ולכן צ"ל ענין הנסירה והניתוק – כמבואר בארוכה בלקו"ת ובדרושים שלאח"ז, עד לדרוש של הרבי הנשיא – שכבר ישנו בקופיר¹³ – שבו מבאר בארוכה את הפסוק "הוי' יחתו מריביו" עד ל"זירם קרן משיחו".

ב. אמנם הפירוש הפשוט בזה, "ואין מקרא יוצא מדי פשוטו"¹⁴ [כמדובר לעיל¹⁵], שהפירוש ע"ד הפשט צריך להתאחד ולהכלל עם הפירוש שע"ד הדרוש, רמז וסוד, ובענינו: "שיתן עז למלכו וירם קרן משיחו" בא בהמשך ל"הוי' יחתו מריביו", זאת-אומרת, ש"מריביו" של הקב"ה הם "מריביו" של מלכא משיחא!

(8) יחתו וישברו מריביו של בני ואנשי מלחמתו (מצו"ד שם).

(9) שמואל שם, י.

(10) נשא כה, ב.

(11) ויקרא יט, ב.

(12) לקו"ת נשא שם, ד (מהזהר).

(13) סה"מ תש"ו בתחלתו.

(14) שבת סג, א. ושי"נ.

(15) נת' לפני"ז בהתוועדות (שיחו"ק שם ע' 25).

(16) ראה פי' הרד"ק עה"פ.

על מי מתכוונת חנה באומרה "משיחו"? – מבארים על אתר מפרשי התנ"ך¹⁶, שהיות וחנה אמרה את תפילתה בקשר עם לידת שמואל הנביא אשר משח את דוד מלך ישראל, הרי ש"משיחו" הכוונה לדוד. זאת למרות ששמואל חי בזמן מלכותו של שאול ודוד עדיין לא נעשה אז למלך, אעפ"כ אומרים שכבר אז דוד הי' "משיחו"!

וזהי תפלתה של חנה – שיקיים "וירם קרן משיחו".

ג. כיון שמתפלה זו לומדת הגמ' בברכות¹⁷ "כמה הלכתא גברותא" לכל התפלות של כל הדורות בכל השנים ובכל הימים, מכך מובן שיש ללמוד גם מכללות הענין דתפלת חנה, עד לתפלתה העיקרית: שיקיים "וירם קרן משיחו", הענין ד"דוד מלך ישראל חי וקיים"¹⁸ – המלך המשיח, "ועבדי דוד גו' נשיא להם לעולם"¹⁹.

ובזה יובן מה שקודם נאמר "הוי' יחתו מריביו" ורק אח"כ יהי' "וירם קרן משיחו", שהרי כך הוא הפס"ד ברמב"ם – וכמדובר כמ"פ כיצד נגלה דתורה קשור עם פנימיות התורה, עד לחסידות וקבלה ועד בגלוי –

אשר בהל' מלכים ומלחמותיהם²⁰ פוסק הרמב"ם כיצד יהי' הסדר דביאת משיח וגילוי משיח²¹:

תחלה י"עמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו", והוא "יכוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה ולקיים מצוות.

(17) לא, א ואילך.

(18) ר"ה כה, א. זח"א קצב, ב.

(19) יחזקאל לז, כד-כה.

(20) פי"א ה"ד.

(21) בהבא לקמן ראה גם שיחת ש"פ ראה ה'תשל"ה

– "יחי המלך" גליון תרלו ע' 3 ואילך.

כמו שהי' בזמן שביהמ"ק הי' קיים

[. .] אמור אמרתי אשר, כמו בכל שנה, יבוא הנה לימי השמע"צ ושמח"ת ונתראה ונשוחח יחד. וכנראה אשר מפני סיבות שונות ומשונות עכבוהו ולא יכול להוציא לפועל נסיעה זו.

וחבל, וכמרז"ל (ר"ה טז, ב) חייב אדם להקביל פני רבו ברגל. וראה כסף משנה ברמב"ם הל' ת"ת פ"ה ה"ז.

והנה אף שעתה מקילין בהנ"ל, וכמה טעמים נאמרו בזה, הנה עוד אחת יש בזה. והוא ע"פ הידוע הקושיא במה שאנו אומרים ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך, דבשלמא לעלות ולראות אי אפשר מפני היד כו' אבל ההשתחוואה אפשר להיות בכל מקום לפניו ית' כמו ואנחנו כורעים ומשתחוויים כו' ולמה צריך לזה ביהמ"ק דוקא. והתירוץ ע"ז הוא כי יש ב' בחינות בהשתחוואה: א) השתחוואה חצונית שמשתחוה בגופו או, מדרגה נעלית יותר בהשתחוואה חצונית, שבמעשה בפועל, שזה תלוי בגופו, לא ימרוד במלך מלכי המלכים הקב"ה. ב) השתחוואה פנימית שנעשה בבחי' ביטול רצונו מפני רצון הקב"ה שאין לו רצון וחפץ אחר כלל, וזהו השתחוואת הנפש. והשתחוואה זו היו מקבלים ישראל ע"י הראי' ברגל בביהמ"ק. ושמחרב ביהמ"ק הגם שאין אנו יכולים להשתחוות עכ"פ נתפשטה קדושת הארה זו אפס קצהו במקדש מעט ביהמ"ד וביהמ"ד והיינו בשעת התפלה (בלקו"ת פ' ברכה ד"ה מזמור שיר - הראשון - פ"ב בארוכה).

והנה רואין אנו במוחש, אשר לבוא למדרגת בטל רצונך שכלך וכל כחות נפשך בלי סיוע -

קשה מאד: כי בהכירו ערך עצמו, לא ימצא טעם מספיק שיבטל רצון עצמו בכל וכל. ואדרבה, אם יתקרב לידי הכרה והחלטה שצריך הוא לבטל רצון עצמו, הרי איש שבא להחלטה כזו ה"ה ירא שמים במדרי' חשובה, וא"כ שוב אינו מובן למה אין לו לסמוך על החלטות שכלו ורצונו. והעצה היעוצה היא שיבקש עזר מאדם כזה שמודה הוא בו שעומד למעלה ממדריגתו הוא, ואין לו פניות ח"ו בענינים אלה, שאז בטח ישמע לפקודתו מה שיורהו בדרכי עבודת ה'. והזמן המסוגל לזה הוא בשלש רגלים וע"ד דוגמא כמו שהי' בזמן שביהמ"ק הי' קיים. והאריכות בזה אך למותר.

(ממכתב כ"ד תשרי תש"ח. אגרות קודש ח"ב ע' רנד)

כשחלפה שנה ועדיין לא נסע לרבו - חייא מנא ליי?

"רבי לא שנה, רבי חייא מנא ליי". ופירשו חסידים בדרך הצחות:

רבי לא שנה - כאשר חלפה כבר שנה ועדיין לא נסע החסיד לרבו, חייא מנא ליי - מאין יקח לו תיות לעבודת ה'?

("אוצר פתגמי חב"ד" ע' 298)

אזי לא חסר מאומה...

ותוכן הענין:

כאשר נמצאים בנסיעה בדרך, נכנסים לה"בתי מזרח" ("קרעטשמעס") שנמצאים באמצע הדרך, ושם יכולים לנוח, להתפלל וללמוד השיעורים במנוחת הדעת.

והנמשל בזה - שהנסיעה בדרך קאי על זמן הגלות, "מפני חטאינו גלינו מארצנו", שכל בנ"י (הן אלה שנמצאים כאן, בחוץ לארץ, והן אלה שנמצאים בארץ ישראל) הם בגלות, בדרך, ובאמצע הדרך ישנם "בתי מזרח" "קרעטשמעס", שהם המקומות של הרביים.

ובמילא, צריכים להשתדל למעט ככל האפשרי בשהות בדרך, ולהמצא יותר ב"בית המרוח" ("קרעטשמעס"), במקומו של הרבי, מתוך ידיעה ששם לא חסר מאומה.

(משיחת ש"פ ויצא ה'תשי"א - בלתי מוגה)

האיר בהם הרגש החסידי

ענין נוסף שבקשתי שיפרסמוהו - בקשר ובשייכות לשבעה במרחשון:

א) נתינת יישר-כח לכל האורחים שליט"א, אשר, הרגש החסידי שלהם האיר בהם בגילוי ובא לידי פועל ממש, לקיים את ה"לך לך מארצך גוי" כדי להיות בד' אמותיו (בית-כנסת ובית-מדרש) של נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, במשך הזמן ד"הקהל", "הקהל את העם האנשים הנשים והטף" (חג הסוכות) - עכ"פ שעה אחת או יום אחד, ועאכו"כ אלה שהיו כל משך חג הסוכות, ובמיוחד - גם המשכו עד שבעה במרחשון.

(משיחת ש"פ לך-לך ה'תשמ"ח - מוגה)

גודל הרחמנות על אלו שלא באו

ישנם אמנם כאלו שלא באו, אלא נשארו לשבת ב"חור" שלהם ("געבליבן זיצן בא זיך אין קאטון"), בדמיינם לעצמם שיושבים בארמון המלך... וכך "העבירו" ("אָפּגעשמאַכטעט") את כל משך "זמן שמחתנו".

הסיבה לכך שייכול להיות מצב זה (לשבת ב"חור" ולחשוב שנמצאים ב"ארמון המלך") היא - חשכת הגלות, אבל, מה שייך חושך הגלות לאלו השייכים לנשיא דורנו, שמכריז שכבר סיימו כל העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"?!...

ומובן גודל הרחמנות עליהם, ובמילא, גדול יותר הצורך לעודדם כו' שלא יפלו ברוחם כו', ואדרבה - שיהי' אצלם הענין ד"כפלים לתושי".

ובכל אופן - כל זה שייך לצד השמאלי, אבל העיקר הוא מה שנעשה בצד הימני, כאמור, להביע יישר-כח לכל האורחים כו'.

(מהשלמות לשיחה הנ"ל - בלתי מוגה)

והנה הלשון "יכוף" פירושו להכריח (לכפות - "נייטן"), ומכך ראוי שיהיו כאלו אשר ילחמו איתו, עד שאח"כ ממשיך הרמב"ם - "וילחם מלחמות ה'": אותו יהודי - "הוגה בתורה ועוסק במצוות" - ינהל מלחמות!

וכיון שהרמב"ם ענינו לכתוב (הלכות) בפשטות הדברים, נמצא שתהי' אז מלחמה, והרי זהו הענין ד"יחתו מריביו" (כפי שממשיך הרמב"ם שם - "וינצח")!

ד. אולם, גם לאחרי כל-זה, אומר הרמב"ם שעדיין לא יודעים בוודאות האם זהו המשיח האמיתי ("דער אמת'ער משיח") שמקויים בו ה"וירם קרן משיחו", או שמא מדובר ביהודי צדיק (אבל לא משיח), אע"פ שמצד המצב זקוקים לענין ד"יחתו מריביו" (מצד המלחמה שתהי' אז).

ועל-כך ממשיך הכתוב בתפלת חנה "ויתן עז למלכו", היינו, לאחרי ש"יחתו מריביו" - הענין ד"ילחם מלחמות ה'" וינצח, ממשיך הרמב"ם ואומר "ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל", זאת-אומרת, שכאשר הוא יבנה את בית המקדש ויקבץ את הגלויות אזי יודעים שהוא המשיח!

- כך פוסק הרמב"ם פס"ד ככל הפסקי דינים שבו, ופסק זה אינו מותר מקום לספקות מתי מתחילה ה"אחתלתא דגאולה" ומתי ישנו הענין דקיבוץ גלויות - הרמב"ם פוסק שקיבוץ גלויות יהי' ביחד עם וע"י משיח²².

ה. ובפרטיות יותר, כדי לדעת מיהו משיח מביא הרמב"ם סימנים גלויים:

א) "מלך מבית דוד" - משיח יתייחס למלכות בית דוד.

(22) להעיר משיחת ש"פ ויקהל, כ"ה אדר א' ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 440): "רואים בשנים האחרונות איך שנעשה ה"ויקהל" בפשטות - קיבוץ גלויות דבנ"י מכל העולם, שעולים לאה"ק. והעל' היא באין-ערוך להעליות שהיו פעם בדורות שלפנ"ז".

ב) "הוגה בתורה ועוסק במצוות".

ג) "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה" - משיח צריך להשתדל בעצמו "לחזק בדקה", ואם היכן שהוא חסר בלימוד התורה וקיום המצוות - הוא ימסור את עצמו ("ווארפט ער זיך אריין") כדי לחזק ולתקן זאת.

וזה צריך להעשות באופן ד"ויכוף", כלומר - על מי שייך השקו"ט אם הוא משיח, דווקא על אחד כזה שכאשר יבוא אדם ויאמר שברצונו להתנהג באופן אחר (מדריך התורה והמצוות) ושלא יתערבו בחייו הפרטיים - הוא (המשיח) לא יתחשב בזה, אלא "ויכוף" - יכריחו ללמוד תורה ולקיים מצוות; אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום שאלו הם דרכי התורה²³, אבל באופן ד"ויכוף" - לא לבקש תחלה רשיון (מאדם הנ"ל) ואח"כ לומר לו: הקשב, אולי תואיל לעשות כך וכך... אכן כך יש לומר בתחילה, אך אם זה לא מועיל - צריך להיות "ויכוף".

וכל זמן שסימנים אלו לא התקיימו, דבר ברור הוא שעדיין אין זה משיח, ודבר ברור הוא שנמצאים עוד קודם קיבוץ הגלויות. אך כאשר יקוימו ענינים אלו, ואח"כ יהי' "ילחם מלחמות ה'", ואח"כ אומרים "וינצח" - שהוא ינצח²⁴, רק אז יגיע הזמן שבו יתחיל קיבוץ הגלויות.

- כך פוסק הרמב"ם!

ישנם מקומות שלא פוסקים להלכה כדעת הרמב"ם משום שפוסקים אחרים חולקים עליו. אבל כאן הרי זה אחד מפסקי הדינים של

(23) כמ"ש "דרכי דרכי נועם וכל נתיבותי שלום" (משלי ג, יז).

(24) להעיר משיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 110): "רואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים - ודוקא מתוך מלחמה של שלום". (תרגום מאידית).

הרמב"ם שאין אף פוסק החולק עליהם!
[ומה שמביאים את דברי הירושלמי²⁵ ופי' הרמב"ן על שיר השירים – הרי בודאי ידע הרמב"ם ע"ד הירושלמי. ובנוגע לרמב"ן על שה"ש – ראשית, ישנה מחלוקת האם אכן הרמב"ן כתבו או מחבר אחר. וגם את"ל שהוא להרמב"ן – הרי"ז ע"ד פירושו על התורה, שאין ענינו פסקי-דינים, ע"ד פי' רש"י שישנו כלל בפוסקים שרש"י בפירושו לש"ס אינו פוסק. בשו"ת שלו וכן בספרי תלמידיו מובאים פסקי רש"י, אך מפירושו על הש"ס א"א ללמוד פסקי-דינים!].

ובמילא, הרי זה דבר ברור שנמצאים עוד קודם קיבוץ גלויות, ועוד לא רואים את זה ש"כוף כל ישראל" ללכת בדרכי התורה ומצוותי²⁶, ובמילא – אוחזים עתה ב"הוי' יחתו מריביו" עוד לפני שז"ירם קרן משיחו" [וכמדובר לעיל²⁷, שישנם אלו שהם "מריב וא"ו", המלאכים למעלה שאינם מניחים לחסדים לרדת למטה, ולכן חסר לפעמים גם הענין ד"יערה עליו רוח ממרום"²⁸, ה"רוח

(25) ריש ברכות (וכן הוא בשהש"ד פ"ו, י): "גאולתן של ישראל היא כאיילת השחר קמעא קמעא". הבא לקמן בפנים – ראה לקו"ש ח"ה ע' 149 בהערה בארוכה, חט"ו ע' 491. ועוד.

(26) להעיר מיחידות הרש"ח גוטניק שי' אצל כ"ק אד"ש מה"מ בתאריך ה' מנ"א תשכ"ז (10 חודשים לאחר התנועדות זו), שבה אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ בין הדברים: מה שכתוב ברמב"ם שיהי' איש (שיכוף כל ישראל וכו'), אין הכוונה בזה רק בכח – הכוונה היא בפועל, דהיינו, שאיש זה ילך ("ארומגיין") ויכוף ("צווינגען") את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי – כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשבילי ה' מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, וזה עצמו כבר ה' מסייע ומביא לידי קיום ה"ויכוף" (כפשוטו) – ואז, ויכלו לדבר ע"ד "אתחלתא דגאולה" (צדי"ק למלך ח"ו ע' 174 – ע"פ רשימה פרטית).

(27) סעיף א'.

(28) ראה ישע"ל לב, טו. תניא פי"ד (כ, ב).

עברה ותטהרם"²⁹, ובמילא יורדת רוח (של גבורות וצמצומים) המחסרת ח"ו בברכות וההמשכות, בברכת ה' למטה].

ו. וזוהי תפלת חנה בשם כל אחד ואחת מישראל, ותפילת כאו"א בכל דור דור, באופן ד"מרת נפש"³⁰:

למרות ש"עלך לבי בהוי'", אבל מצד שני ישנם עדיין "מריביו", ומבקשים בתפלה, שיהי' "יחתו מריביו", היינו שיתבטלו הגבורות והצמצומים למעלה – כפי שהרבי הנשיא מפרש זאת במאמרו בארוכה³¹ – במילא יתבטל תוקף המצמצמים והמגבילים פה למטה, ואזי יהי' "יחתו מריביו".

ויקויים אח"כ המשך הפסוק: "ויתן עז למלכו", שזהו הענין ד"ילחם מלחמת ה'" וינצח כנ"ל, שהמוציא ומוליד במלחמה הוא מעיקרי עניני המלך³² כמ"ש³³ "אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו" – בעניני מלחמות שיש לנהל, ורק אח"כ יתחיל ה"אירם קרן משיחו" – כפי שמפרשי התנ"ך מפרשים³⁶ – שיתגלה שהוא המשיח.

ובפרט לפי פס"ד הרמב"ם³⁴ ש"אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם – בעשרה הימים שבין ר"ה ויוה"כ"פ היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד", אזי כאשר אוחזים ב"הוי יחתו מריביו" הרי זה מקויים מיד ללא הפסק זמן בינתיים, ונמשך עוד בראש השנה כאשר מתפללים וקוראים בהפטרות ה"הוי' יחתו מריביו", ואח"כ זה נמשך בפרטות ובא בפועל בכל מקום ומקום, ובכל ענין לפי ענינו, למטה מעשרה טפחים, ונמשך בעניניו של כאו"א – לבטל את המדידה והגבלה שיש לו בעבודת

(29) ל' אדה"ז באגה"ת פ"ח.

(30) שמואל-א, א, י.

(31) סה"מ תש"ו בתחלתו ס"ג.

(32) ראה רמב"ם הל' מלכים ומלחמותיהם פ"ד ה"י.

(33) פינחס כז, יז.

(34) הל' תשובה פ"ב ה"ו.

חכי קרוב לבית המקדש

ב"ה. כ"ח תשרי תש"ח

כב' הו"ח אי"א נו"מ באמונה מוהר"י שי' הכהן כץ - שיקגו שלום וברכה!

שיערת שנתראה כאן בתקופת סוכות (כפי רגילותכם לבוא לכ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א לימים אלו), להתברך בפתקא טבא לשנה טובה ושמחה, לצערי השנה לא הגעתם. בתקוה שהכל כשורה בבריאות הגוף אצלכם ואצל ב"ב שי'.

אחת ממעלות הכהנים ועבודתם הקיימות גם לאחר חורבן בית המקדש היא נשיאות כפים בשעת התפלה, ואכן בתי-כנסת קרויים מקדש מעט.

אחד מהדברים שהעלי' לרגל לבית המקדש פעלה ביהודי, כפי שהחסידות מבארת, שהי' משתחוה, ולא רק בחיצוניות, עם הגוף, אלא גם עם הנשמה שלו, כלומר, הוא ביטל את כל כחות הנשמה שלו: רצון, שכל ומדות אל הקב"ה, במילא מובן שבית כנסת שבו ההשתחו' הפנימית מתבצעת באופן הכי טוב, הוא [בית כנסת כזה שהוא] יותר מקדש מעט, יותר קרוב למעלת בית המקדש.

וזאת מוצא חסיד כאשר הוא מתפלל בבית המדרש של רבו, שהרי כל חסיד בטל פחות או יותר לרבי, וכשחסיד כהן נושא כפיו בביהמ"ד של רבו, הרי שבהשוואה לנשיאות כפים בסתם בית המדרש זה יותר קרוב לנשיאות כפים שהיתה בבית המקדש (שהי' שלא בערך גדול לנשיאות כפים במדינה. ראה משנה סוטה לז, ע"ב).

(תרגום חפשי מאג"ק ח"ב ע' רנו)

להמצא יותר ב'בית המרזח' - במקומו של הרבי

בין הניגונים המיוחסים לחסידי אדמו"ר האמצעי ישנו הניגון "ניע זשוריצי חלאפצי", ומבאר כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, שאצל החסידים של אדמו"ר האמצעי היתה הדאגה היחידה כיצד לבוא עד ה"מרזח" ("אק דאיעדעם דא קארטשאמקע"), וכאשר באים לשם

הרי זה דבר הפשוט!

עצם הענין של נסיעת חסיד לרבו - הרי זה דבר הפשוט, שלכן, מזמן לזמן נוסע כל חסיד לרבו (ככל פרטי הענינים שבוה), ונסיעה זו פועלת בעבודתו במשך כל השנה עד לפעם הבאה שנוסע (בשנה הבאה, או בשנה זו עצמה). (מתוך ספר השיחות תורת שלום ע' 188)

תייב אדם

להקביל פני רבו ברגל

(ראש השנה טז, ב)

מוסף מיזחד לקראת החודש השביעי

בקשר עם נסיעתם של רבבות חסידים ל"בית חיינו",

"בית רבינו שבבבל", "בית משיח" - 770

. . ויש להוסיף, שענין זה מודגש עוד יותר - כאשר "עושים גם היום" מעין ודוגמת הענין דעלי' לרגל:

בנוגע לתוכן הענין דעלי' לרגל בעבודה הרוחנית בנפש האדם - מבואר בלקו"ת ש"משחרב ביהמ"ק, הגם שאין אנו יכולים להשתחוות ("עיקר הראי' היא ההשתחוואה שהי' משתחווה ויוצא"), עכ"פ נתפשטה קדושת הארה זו אפס קצהו **במקדש מעט**, בית-הכנסת ובית-המדרש, ועאכו"כ - ביהכנ"ס וביהמ"ד מיוחדים, וע"ד - של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

ואכן "עושים גם היום" - שכמה וכמה עשיריות ומאות מישראל מטלטלים את עצמם ("טלטולי דגברא" וגם "טלטולי דאיתתא") מביתם ומקומם, כדי לשהות במשך מועדי חודש תשרי בד' אמותיו של נשיא דורנו, מעין ודוגמת וזכר לענין דעלי' לרגל בזמן שביהמ"ק הי' קיים.

ומכיון שנמצאים כאן עדיין כמה שלא מיהרו לחזור לבתיהם מיד לאחר שמח"ת, אלא נשארו גם לששה במרחשוון (שבת זה), ורק אחרי כן עומדים לחזור לבתיהם, איש איש למקומו, המקום שהועידה לו ההשגחה העליונה למלא את תפקידו ושליחותו, "לשכן שמו שם" - אזי מודגש עוד יותר ענינו המיוחד דשה במרחשוון, סיום וגמר העלי' לרגל.

(משיחת ש"פ נח, ו' מ"ח ה'תשמ"ז - מוגה)

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו

וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש' לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

ה', ולהמשיך את ברכת ה' מ"ידו³⁵ המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

וכך גם בתפלת ראש השנה, כשמבקשים "ובכן תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך" ביחד עם "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", אשר (החיבור דשניהם) הוא הענין ד"הוי' יחתו מריביו" (כמדובר בהמאמר דר"ה).

שאזי מתחלת כבר הגאולה הפרטית של כאו"א בעבודתו (כפי שאומר באגה"ק³⁶), ובגאולה כפשוטו של כמה וכמה הנמצאים לעת עתה במצור ובשבי³⁷, שיצאו משם

(35) נוסח ברכת המזון.

(36) סימן ד (קה, ב).

(37) הכוונה לבני ישראל שנמצאו באותה עת בברית המועצות מאחורי מסך הברזל.

בחסד וברחמים, בשמחה ובטוב הנראה והנגלה ובעגלא דידן,

וזו תהי' התחלה קרובה, הכנה קרובה וסלילת הדרך, דרך המלך - הדרך³⁸ - כפי שהגמרא אומרת³⁹ שזוהי דרך רחבה במיוחד, שתפתח את הדרך עבור המון ה"קהל גדול ישובו הנה"⁴⁰ בקרוב ממש, עי"ז שתהי' גאולתם הפרטית של המון עשיריות, מאות, אלפים ורבבות מישראל³⁷, והיא תסלול את הדרך לגאולה האמיתית והשלימה של בני ישראל בכל מושבותיהם, ע"י משיח צדקנו - כפס"ד הרמב"ם הנ"ל ש"הרי זה משיח", יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

(38) שופטים יט, ג.

(39) ב"ב ק, ב.

(40) בא י, ט.

לרגל ראש השנה החדשה הבעל"ט הננו מאחלים לקהל קוראינו ולכלל ישראל
כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה

שנת גאולה אמיתית ושלמה, בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממ"ש

גליון זה מוקדש לזכות

כל העוסקים והמסייעים לעריכת, הדפסת והפצת הקונטרס "יחי המלך"

הרב שלום דובער בן טייבל	ר' עמוס מנחם הכהן בן מיכל פנינה	ר' מאיר בן מלכה פערל
הרב שמר"ה בן פסי"ה	ר' יוסף יצחק הכהן בן מיכל פנינה	ר' אסף חנוך בן דבורה
ר' זאב מאיר בן ציפורה פריידה	ר' דוד הכהן בן שרה	ר' שמעון יהודה בן חנה
ר' מנחם מענדל הלוי בן חיה	ר' חיים אברהם בן צילה	ר' יוסף יצחק הלוי בן אסתר שינדל
ר' אפרים יונה בן פאולין רות	ר' מנחם מענדל בן מרים עטיל	ר' ישראל בן חיה מרים
ר' יעקב יצחק דב הלוי בן ח'י רחל	ר' יואל בן מרים עטיל	הת' יהונתן בן שרה
ר' שניאור פרץ בן מרים	ר' ראובן בן עפרה	הת' מנחם מענדל בן וורדה

לכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, והרחבה בכל המצטרף בגו"ד

ושיזכו תיכף ומיד - בתוך כלל ישראל - לקבל את פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו

בעיני בשר למטה מעשרה טפחים, בגאולה האמיתית והשלמה - נ"א, ממ"ש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"הכתיב גאולה לעצמו"

כאשר "תורת אמת" אומרת ליהודי שנמצאים עתה בימי הגלות האחרונים, וצריכים להתכונן לגאולה האמיתית והשלימה – נשאלת אצלו שאלה: מאחר שרואים שמעמד ומצב העולם הוא באופן ד"החושך יכסה ארץ גו", ועאכו"כ שרחוקים עדיין מגילוי אור אלקי, ובפרט כאשר מדובר אודות הגילוי דלעתיד לבוא, ש"והי' לך ה' לאור עולם" – וא"כ, כיצד יוכל לעבוד עבודתו כדבעי, שלא להתפעל מחושך העולם, ולהתכונן לקראת הגאולה האמיתית והשלימה!?

הנה ע"ז באה ההוראה מחלק הסדרה השייך ליום זה – "ושב ה' אלקיך את שבותך וגו": יהודי צריך לדעת שהשכינה שרוי' עם ישראל בצרת גלותם (עד הרגע האחרון שבנ"י נמצאים בגלות), וכאשר בנ"י יוצאים מהגלות, הרי זה באופן ד"ושב ה' אלקיך את שבותך", "השיב לא נאמר אלא ושב", "הכתיב גאולה לעצמו, שהוא ישוב עמהם".

ולכן, אע"פ ש"החושך יכסה ארץ גו" – אין לזה תפיסת מקום כלל, מאחר שיהודי יודע שהקב"ה נמצא עמו בכל מעמד ומצב.

ועפ"ז מובן שכאשר הקב"ה מצווה את בנ"י להתכונן לקראת הגאולה האמיתית והשלימה, ולהכין את העולם כולו לקבל גילוי אור אלקי, ע"ז שמאיר את ביתו וסביבתו באור התורה והיהדות – הרי בודאי שכאו"א מישראל יכול להצליח במילוי שליחותו של הקב"ה (ללא כל ספק), מאחר שהקב"ה נמצא עמו. ולכן, הרי הוא עובד עבודתו מתוך שמחה וטוב לבב, וכמ"ש "עבדו את ה' בשמחה", ושמחתו מוסיפה עוד יותר בהצלחת העבודה.

ועי"ז זוכים בקרוב ממש לצאת מהגלות – וכפרש"י (עה"פ) שהקב"ה "אוחז בידיו ממש איש איש ממקומו, כענין שנאמר ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל".

(משיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ד אלול ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

כמה גדולה הדגשת ענין הגאולה בתפלות דר"ה

"מלכות בית דוד משיחך"; "ויעשו כולם אגודה אחת כו"; "צמיחת קרן לדוד עבדך"; "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ"; "ותמלוך אתה כו' על כל מעשיך" [..]. מהו הענין שאכן שייך למעשה בפועל עתה – הרי זה כללות ענין הגאולה האמיתית והשלימה!

וענין זה מודגש ביותר בכל התפלות דר"ה (נוסף על זה שבכל ימי השנה אומרים בתפלה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. . כי לישועתך קוינו כל היום"):

בברכה השלישית שבתפלת העמידה דר"ה מוסיפים כו"כ ענינים – "ובכן יתקדש", "ובכן תן פחדך" וכו'. וידוע שבענינים אלו מרומזים כל העשר ספירות: "ובכן יתקדש" – כנגד ספירת החסד, "ובכן תן פחדך" – כנגד ספירת הגבורה, "ובכן תן כבוד" – כנגד ספירת התפארת, "ובכן צדיקים" – כנגד הספירות נצח הוד ויסוד, "ותמלוך" – כנגד ספירת המלכות.

ובכל תפלות אלו מודגש ענין הגאולה, ועל הסדר: "מלכות בית דוד משיחך"; "ויעשו כולם אגודה אחת כו" – דקאי על כל ברואי העולם (כולל אוה"ע), שענין זה יהי' לעתיד לבוא; "צמיחת קרן לדוד עבדך"; "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ"; עד "ותמלוך אתה כו' על כל מעשיך" – ששלימות ענין זה יהי' בגאולה העתידה.

ובזה רואים עד כמה גדולה הדגשת ענין הגאולה בתפלות דר"ה, עד כדי כך – שאפילו בג' ראשונות, שבהם נזהרים ביותר שלא לעשות שינויים ולהוסיף ענינים הקשורים עם בקשת צרכיו כו', אעפ"כ מוסיפים כל ענינים הנ"ל (שבהם מדובר אודות הגאולה העתידה) בג' ראשונות דוקא, ובהם גופא – בברכה השלישית, שהיא כנגד יעקב אבינו, שענינו – "נחלה בלי מצרים", עד כדי כך גדולה הדגשת ענין הגאולה האמיתית והשלימה בתפלות דראש השנה!

(משיחת יום ב' דר"ה ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"צ הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ז זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"ז זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו